

Martin Blahota: Rané prozaické dílo Gao Xingjiana

Posudek vedoucího diplomové práce

Autor práce se zaměřuje na méně známou a badateli opomíjenou část literárního díla Gao Xingjiana (1940 -). Kompilační část práce předkládá spisovatelův stručný životopis a přehled jeho literární, literárně-teoretické a dramatické tvorby. Autor v souladu se zadáním analyzuje povídkovou a novelistickou tvorbu, která vznikla v období vymezeném koncem Kulturní revoluce a spisovatelovým odchodem do emigrace. Vlastní analýza všech relevantních literárních děl vytvořených v uvedeném období je předložena ve dvou krocích: po zevrubné motivické analýze autor přistupuje k analýze naratologické. Představení dominantních motivů umožňuje rozčlenění spisovatelova raného narativního díla na čtyři skupiny, dobře patrnými se tak stávají vývoj a proměny tematiky v časové perspektivě. V této části práce a následně též v části zaměřené na analýzu narativních postupů autor zaznamenává formování svébytného rukopisu, který je charakteristický pro Gao Xingjianovu pozdější tvorbu. Patří sem například snaha o literární ztvárnění subjektivního vidění světa či nitra protagonistů vyrovnávajících se s traumaty minulosti, v některých dílech je zaznamenána přítomnost tématu touhy jedince po vnitřní svobodě. V kapitole (nepříliš vhodně pojmenované) „Forma“ je doloženo, že Gao Xingjian za tímto účelem začíná využívat specifické narativní postupy, které rozvíjí ve své románové a dramatické tvorbě. Kladem práce je rovněž to, že autor neopomíná významy zkoumaných děl zvažovat v kontextu doby a dobového vývoje literatury. Díky tomuto přístupu můžeme Gao Xingjianovy rané prózy nahlédnout jako tvorbu rodící se z proměňujícího se napětí mezi snahou dostát ideologickým a politickým požadavkům na literaturu a úsilím o co nejsvobodnější vyjádření subjektivního vidění světa.

Celkově se jedná o zdařilou, dobře vystavěnou a rovněž - pokud jde o poměr zaměření na jednotliviny a na celek - vyváženou práci. Autor prokazuje schopnost pozorně přečíst a samostatně analyzovat rozsáhlý soubor pramenů v čínštině. V kompilační části pracuje s relevantní sekundární literaturou, v části analytické prokazuje znalost odpovídajících naratologických přístupů. Jako vedoucí práce si cením toho, že práce je výsledkem samostatného a přemýšlivého přístupu.

V práci nalézám pouze dílčí nedostatky, z nichž na tomto místě zmiňuji:

Autor v úvodní části práce podává zhodnocení existující sekundární literatury, kam mimo jiné patří i dvě akademické práce čínské provenience (Wang Mengtuo, Liao Zhengge). Autor uvádí, že mu tyto práce poskytly inspiraci a cenné postřehy, není však příliš jasné, do jaké míry z obou prací čerpal, či do jaké míry se jeho vlastní interpretace liší od interpretací obsažených ve zmíněných pracích.

Místy by bylo potřebné zpřesnit či vylepšit překlad citovaných pasáží (např. s. 23, 37, 39, 40, 57, 58, 67, 84, 85). Výklad je občas poznamenán neobratnými formulacemi či vlivem anglicko-jazyčné literatury (např. s. 26, 46).

Práce je jako celek zdařilá, doporučuji ji k obhajobě a navrhuji hodnocení „výborně“.

29. srpna 2016

Mgr. Dušan Andrš, PhD